

Interview met Vincent Leijdekker

Vincent, wie ben je?

Mijn naam is Vincent Leijdekker. Ik ben in augustus 2005 afgestudeerd aan de UvA in de master stochastics and financial mathematics. Tegenwoordig werk ik twee dagen per week aan de UvA als promovendus en drie dagen bij de ABN AMRO. Bij de ABN AMRO controleer ik wiskundige modellen. Als er nieuwe producten zijn, dan worden die gemodelleerd door een bepaalde afdeling. Mijn afdeling analyseert de risico's van die modellen, met andere woorden of het model alle risico's opvangt, of producten correct geprijsd worden en of alles goed geïmplementeerd is. Ik gebruik daarbij vooral kansrekening.

Het is de bedoeling dat ik bij ABN AMRO inspiratie op doe voor mijn onderzoek aan de universiteit. Mijn onderzoek aan de universiteit is dus afgeleid van mijn werk bij de bank, maar op dit moment is de aansluiting nog niet optimaal. Op langere termijn hoop ik dat de twee activiteiten weer dichterbij elkaar komen te liggen zodat mijn onderzoek ook toepasbaar is in mijn werk.

Waarom wiskunde?

Ik had niet al van jongs af aan het idee dat ik iets met wiskunde wilde doen. Als kind wilde ik de gebruikelijke dingen worden, politieagent enzovoort. Pas op de middelbare school merkte ik dat ik wiskunde leuk vond. Het ging me vrij gemakkelijk af en ik kon het ook goed vinden met de leraar. Wiskunde was een van de vakken die ik het leukst vond, dus ik dacht: “daar ga ik in verder”.

Toen ik aan de Universiteit van Amsterdam ging studeren was het iets anders dan ik verwacht had, maar wel leuk. In het begin had ik de wiskunde van de middelbare school voor ogen. Dat was natuurlijk maar een beperkt deel van wat ik nu kreeg. Bepaalde zaken waren echt wennen, zoals het geven van bewijzen. Daar had ik op de middelbare school nog niets van gezien.

Sommige vakken, zoals analyse, trokken me wat minder. Logica vond ik ook niet echt interessant. Daarom ben ik meer de kant van de kansberekening opgegaan. Voor mijn gevoel was dat meer praktisch toepasbaar. Dat was belangrijk voor me, want na mijn studie wilde ik iets in het bedrijfsleven gaan doen. Later kom je er wel achter dat abstracte vakken een goede basis zijn voor andere studieonderdelen.

Voor mijn afstuderen heb ik stage gelopen bij de ABN AMRO. Mijn begeleider, Peter Spreij, kende daar iemand, een oud-student van de UvA. Hij heeft een mailtje gestuurd met de vraag of ik daar stage kon komen lopen. Ik ben toen twee keer op gesprek geweest en daarna kon ik er beginnen.

Mijn project ging over kredietderivaten. Dat zijn producten die inspelen op het faillissement van bedrijven. Je kunt het zien als een soort verzekering. Als een bedrijf failliet gaat, dan kun je op die manier je verlies vergoed krijgen. Bij mijn project moest ik bepaalde modellen met elkaar en met het model dat nu wordt gebruikt vergelijken. Bij dat model is het een nadeel dat je bij verschillende producten verschillende correlaties moet invoeren. De conclusie was dat bepaalde alternatieve modellen wel een stuk beter werkten, maar dat ze niet optimaal waren.

Tijdens mijn stageperiode ben ik met mijn begeleider gaan praten over een promotieplek aan de UvA. Er was een aio-positie, maar die werd uiteindelijk door een ander vervuld. Toen hebben we gevraagd aan de ABN AMRO of het mogelijk was om iets gecombineerd te doen. De bank doet dat wel vaker. Uiteindelijk ben ik 1 september vorig jaar begonnen als aio aan de UvA en bij de ABN AMRO.

Vergelijk eens theorie en praktijk.

Voor het werk bij de bank heb ik veel aan mijn studie gehad. Je denkniveau is hoog en je komt ook allerlei stochastische dingen tegen die je heb gezien als student. Je pikt daardoor de problematiek rond modellen die je tegenkomt redelijk snel op. Maar het is vaak niet heel diepe wiskunde die je gebruikt.

Ik zit bij een afdeling, waar naast econometristen ook wiskundigen en natuurkundigen werken. Dus er zitten ook veel mensen die eigenlijk helemaal niets van de bankwereld weten, maar die wel qua

denkniveau dingen gemakkelijk oppakken en in een paar maanden tijd zich een onderwerp een beetje eigen kunnen maken.

Wat ik wel heb gemist in mijn studie is programmeren. Ik heb alleen een paar simpele algoritmes in Matlab geschreven, maar dat is voor mijn gevoel niet echt programmeren. ABN AMRO heeft veel programmeerwerk. Dingen moeten geïmplementeerd worden. Ik gebruik C++. Dat is een stuk geavanceerder dan de talen die ik aan de universiteit gedaan had. Om het te leren heb ik tijdens mijn stage een boek over C++ doorgenomen.

Ik ben blij met mijn huidige werk. Het is leuk dat je beide kanten ziet. Aan de ene kant het onderzoeksverhaal en aan de andere kant ook de praktijk. Het idee is om alles in vier jaar te doen. Als je dan klaar bent, dan ben je èn gepromoveerd èn je hebt vier jaar werkervaring. Dan heb je een enorme voorsprong op anderen die òf vier jaar bezig zijn geweest met hun promotie òf vier jaar gewerkt hebben.

Het werk bij ABN AMRO gaat soepeler dan het promoveren. Bij het promoveren gaat alles toch meer met schokken en moet het net een keer lukken. En je moet veel lezen. Als je de hele dag aan het lezen bent heb je daar aan het eind van de middag ook genoeg van. Als ik klaar ben met mijn promotieonderzoek, dan zal ik waarschijnlijk voor een carrière in het bedrijfsleven kiezen.

Vincent, bedankt voor dit gesprek.

Nog even enige witleg voor de lezer. Ik ben net afgestudeerd en oio geworden en moest in de laatste maanden van mijn studie nog enkele studiecridits verdienen op het gebied van communicatieve vaardigheden. En een van die opdrachten bestond uit het interviewen van enkele oud-studenten. De bedoeling was er achter te komen wat ze doen in hun werk en welke rol wiskunde/statistiek daarin speelt.

Maarten Hoeve
mhoeve@science.uva.nl